

Lagrådsremiss

Några frågor om försäkring och tjänstepension

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 1 december 2022

Niklas Wykman

Tord Gransbo
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås att det ska göras en ändring i bestämmelserna i försäkringsrörelselagen om grupp-tillsyn över försäkringsföretag med moderföretag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), dvs. i ett tredjeland. Ändringen innebär att Finansinspektionen ska tillämpa de bestämmelser som gäller ifall tillsynen i ett tredjeland inte är likvärdig med den tillsyn som föreskrivs i EU-regleringen, om Europeiska kommissionen inte har bedömt att tillsynen som utövas i tredjelandet är likvärdig.

Det föreslås även att tillsynsmyndigheten för pensionsstiftelser och personalstiftelser (länsstyrelsen) inte längre ska vara skyldig att underrätta Finansinspektionen om anmälningar om tillsyn som görs av en personalstiftelse, utan endast om anmälningar från pensionsstiftelser. Det förtydligas att begränsningarna för pensionsstiftelser för investeringar i tillgångar som har getts ut av arbetsgivaren enbart ska gälla för pensionsstiftelser som tryggar en enda arbetsgivares utfästelser om pension.

I lagrådsremissen föreslås också att regeringen i händelse av krig eller krigsfara ska få meddela föreskrifter som avviker från bestämmelserna i lagen om tjänstepensionsföretag, en möjlighet som redan i dag finns i fråga om försäkringsrörelselagen. Därutöver föreslås vissa förtydliganden och rättelser i försäkringsrörelselagen och i lagen om tjänstepensionsföretag.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 mars 2023.

Innehållsförteckning

1	Beslut	3
2	Lagtext	4
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.	4
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1999:890) om försäkringsverksamhet under krig eller krigsfara m.m.	6
2.3	Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)	7
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag	10
3	Ärendet och dess beredning	11
4	Grupptillsyn över ett försäkringsföretag när tillsynen i ett tredjeland inte har bedömts likvärdig.....	11
5	Förtydliganden och rättelser i försäkringsrörelselagen och i lagen om tjänstepensionsföretag	14
6	Ändringar i lagen om tryggande av pensionsutfästelse m.m.....	15
7	Föreskrifter om tjänstepensionsföretag i händelse av krig eller krigsfara	18
8	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	19
9	Förslagets konsekvenser	19
10	Författningskommentar.....	21
10.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.	21
10.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:890) om försäkringsverksamhet under krig eller krigsfara m.m.	22
10.3	Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)	23
10.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag	26
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian	27
Bilaga 2	Promemorians lagförslag.....	28
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	35

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.,
2. lag om ändring i lagen (1999:890) om försäkringsverksamhet under krig eller krigsfara m.m.,
3. lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043),
4. lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

Härigenom föreskrivs¹ att 10 c och 36 §§ lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 c §²

Av tillgångarna i sådana pensionsstiftelser som avses i 9 a § får

Av tillgångarna i sådana pensionsstiftelser som avses i 9 a § och som tryggar en enda arbetsgivares utfästelser om pension får

1. högst 5 procent utgöras av aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier samt obligationer och andra skuldförbindelser, om värdepappren eller skuldförbindelserna har getts ut av arbetsgivaren, och

2. högst 10 procent utgöras av sådana tillgångar som avses i 1 och som har getts ut av företag i en grupp av emittenter eller låntagare med inbördes anknytning som arbetsgivaren ingår i.

Med en grupp av emittenter eller låntagare med inbördes anknytning avses två eller flera fysiska eller juridiska personer som utgör en helhet från risksynpunkt därför att

– någon av dem har direkt eller indirekt ägarinflytande över en eller flera av de övriga i gruppen, eller

– de har sådan inbördes anknytning att någon eller samtliga av de övriga kan råka i betalningssvårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

Begränsningarna i första stycket gäller inte för tillgångar som svenska staten eller en utländsk stat svarar för.

36 §³

Tillsynsmyndigheten ska föra ett register över stiftelser som anmälts för tillsyn enligt 31 a §.

Tillsynsmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen om en anmälan enligt 31 a eller 31 c §. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt 31 d § och om det

Tillsynsmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen om en anmälan från en pensionsstiftelse enligt 31 a eller 31 c §. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt 31 d § och om det beslut som

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2019:825.

³ Senaste lydelse 2020:394.

beslut som inspektionen fattar med inspektionen fattar med anledning
anledning av en sådan ansökan. av en sådan ansökan.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2023.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:890) om försäkringsverksamhet under krig eller krigsfara m.m.

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 2 § lagen (1999:890) om försäkringsverksamhet under krig eller krigsfara m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §¹

Regeringen får meddela föreskrifter som avviker från bestämmelserna i *försäkringsrörelselagen (2010:2043)*, *lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige* och *lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag*.

Regeringen får meddela föreskrifter som avviker från bestämmelserna i

1. *lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag*,

2. *lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige*,

3. *försäkringsrörelselagen (2010:2043)*, och

4. *lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag*.

Finansinspektionen får besluta att en försäkringsgivare får avvika från bestämmelser i någon lag som anges i första stycket eller från föreskrifter som meddelats med stöd av sådan lag eller med stöd av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2023.

2.3 Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 19–19 b och 19 f §§, 2 kap. 4 § och 19 kap. 67 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

19 §²

Ett försäkringsföretag får beviljas undantag från 5–9, 16 och 19 kap. om

1. företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster inte överstiger ett belopp som motsvarar fem miljoner euro,

2. företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar tjugofem miljoner euro,

3. företaget ingår i en grupp, om gruppens totala försäkringstekniska avsättningar, inklusive belopp som kan återvinnas brutto enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar tjugofem miljoner euro,

4. företagets verksamhet inte omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker *ansvars-, kredit- och borgensförbindelser, såvida de inte utgör underordnade risker,*

4. företagets verksamhet inte omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker kredit- och borgensförbindelser,

5. *företagets verksamhet inte omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker ansvarsförbindelser, såvida de inte utgör underordnade risker,*

5. företagets verksamhet inte omfattar mottagen återförsäkring

6. företagets verksamhet inte omfattar mottagen återförsäkring

- a) med premier som överstiger ett belopp som motsvarar en halv miljon euro eller tio procent av bruttopremieinkomsterna, eller

- b) där de försäkringstekniska avsättningar brutto, för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar två och en halv miljon euro eller tio procent av de försäkringstekniska avsättningarna, och

6. inte något av de belopp som anges i 1–3 och 5 har överskridits under de föregående tre på varandra följande åren och inte heller förväntas göra detta inom de följande fem åren.

7. inte något av de belopp som anges i 1–3 och 6 har överskridits under de föregående tre på varandra följande åren och inte heller förväntas göra detta inom de följande fem åren.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177.

² Senaste lydelse 2015:700.

Undantag enligt första stycket får inte beviljas för ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet som sekundäretablering.

19 a §³

Om något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 5 har överskridits under tre på varandra följande år, ska ett beviljat undantag upphöra att gälla från och med det fjärde året. Ett försäkringsföretag ska snarast möjligt anmäla ett sådant överskridande till Finansinspektionen.

Om något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 6 har överskridits under tre på varandra följande år, ska ett beviljat undantag upphöra att gälla från och med det fjärde året. Ett försäkringsföretag ska snarast möjligt anmäla ett sådant överskridande till Finansinspektionen.

19 b §⁴

Ett företag får beviljas undantag från 5–9, 16 och 19 kap. i samband med att det får tillstånd att bedriva försäkringsrörelse, om företagets tecknade bruttopremieinkomster eller försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte förväntas överskrida något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 5 inom de följande fem åren.

Ett företag får beviljas undantag från 5–9, 16 och 19 kap. i samband med att det får tillstånd att bedriva försäkringsrörelse, om företagets tecknade bruttopremieinkomster eller försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte förväntas överskrida något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 6 inom de följande fem åren.

19 f §⁵

Om något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 5 har överskridits under tre på varandra följande år, ska ett undantag enligt 19 d § upphöra att gälla från och med det fjärde året. En försäkringsförening ska snarast möjligt anmäla ett sådant överskridande till Finansinspektionen.

Om något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 6 har överskridits under tre på varandra följande år, ska ett undantag enligt 19 d § upphöra att gälla från och med det fjärde året. En försäkringsförening ska snarast möjligt anmäla ett sådant överskridande till Finansinspektionen.

Finansinspektionen får besluta att ett beviljat undantag enligt 19 d § ska upphöra att gälla om en försäkringsförening väsentligen ändrar inriktningen eller utökar omfattningen av sin verksamhet. En försäkringsförening ska snarast möjligt anmäla en sådan ändring till Finansinspektionen.

³ Senaste lydelse 2015:700.

⁴ Senaste lydelse 2015:700.

⁵ Senaste lydelse 2020:660.

2 kap.

4 §⁶

Ett försäkringsföretag får beviljas undantag från 5–9, 16 och 19 kap. om

1. företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster inte överstiger ett belopp som motsvarar fem miljoner euro,

2. företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar tjugofem miljoner euro,

3. företaget ingår i en grupp, om gruppens totala försäkringstekniska avsättningar, inklusive belopp som kan återvinnas brutto enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar tjugofem miljoner euro,

4. de som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, eller de som avses ansvara för en sådan central funktion som avses i 10 kap. 4 § första stycket har de insikter och den erfarenhet som måste krävas av den som deltar i styrningen av ett försäkringsföretag och även i övrigt är lämpliga för en sådan uppgift.

4. de som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, eller de som avses ansvara för en sådan central funktion som avses i 10 kap. 4 § har de insikter och den erfarenhet som måste krävas av den som deltar i styrningen av ett försäkringsföretag och även i övrigt är lämpliga för en sådan uppgift.

Vid bedömningen enligt första stycket 3 ska kriterierna i 15 kap. 5 § första stycket 1, 3 och 4 samt 6 § beaktas.

19 kap.

67 §⁷

Innan Finansinspektionen beslutar i frågan om likvärdighet, ska inspektionen samråda med berörda behöriga myndigheter. Inspektionen ska också före ställningstagandet ha rådfrågat Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Om en annan myndighet har fattat beslut om likvärdighet, får Finansinspektionen fatta ett beslut som avviker från det bara om det har skett väsentliga förändringar i tillsynsordningen i det tredjeland som avses.

Om Europeiska kommissionen har bedömt att tillsynen *inte* är likvärdig, ska 71 och 72 §§ tillämpas.

Om Europeiska kommissionen *inte* har bedömt att tillsynen är likvärdig, ska 71 och 72 §§ tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2023.

⁶ Senaste lydelse 2015:700.

⁷ Senaste lydelse 2015:700.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag

Härigenom föreskrivs¹ att 2 kap. 4 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 §

Ett företag ska ges tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag, om

1. bolagsordningen eller stadgarna stämmer överens med denna lag och andra författningar som reglerar ett företags bolagsordning eller stadgar samt i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av den planerade verksamheten,

2. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i ett tjänstepensionsaktiebolag bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av tjänstepensionsaktiebolaget, och

4. den som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, eller den som avses ansvara för en sådan central funktion som anges i 9 kap. 8 § uppfyller de lämplighetskrav som anges i 9 kap. 3 §.

Vid bedömningen enligt första stycket 3 ska kriterierna i 12 kap. 2 och 3 §§ beaktas. Vid bedömningen enligt första stycket 3 ska kriterierna i 12 kap. 3 § beaktas.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2023.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen.

3 Ärendet och dess beredning

Europeiska kommissionen har i en skrivelse av den 25 februari 2022 ställt frågor om genomförandet i svensk rätt av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), kallat Solvens II-direktivet. Frågorna rör tillsyn på gruppnivå över de försäkringsföretag som är verksamma i Sverige och som har moderbolag med hemvist i tredjeland (Fi2022/01307). I Finansdepartementets svar till kommissionen den 4 maj 2022 anges att det svenska genomförandet av Solvens II-direktivet i denna del inte helt ligger i linje med unionsrätten. Av svaret framgår även att detta avses bli justerat genom en lagändring. I promemorian Några frågor om försäkring och tjänstepension, som har tagits fram inom Finansdepartementet, lämnas förslag till en sådan lagändring.

I promemorian föreslås även vissa ändringar i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. och i lagen (1999:890) om försäkringsverksamhet under krig eller krigsfara m.m. samt vissa förtydliganden och rättelser i försäkringsrörelselagen (2010:2043) och lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats (regeringen.se) och i Finansdepartementet (Fi2022/02242).

I lagrådsremissen behandlas promemorians förslag.

4 Grupp-tillsyn över ett försäkringsföretag när tillsynen i ett tredjeland inte har bedömts likvärdig

Regeringens förslag: Om Europeiska kommissionen inte har bedömt att tillsynen som utövas i ett tredjeland på grupp-nivå över ett försäkringsföretag är likvärdig med den tillsyn som föreskrivs i Solvens II-direktivet, ska Finansinspektionen tillämpa de bestämmelser i försäkringsrörelselagen som gäller om tillsynen i ett tredjeland inte har bedömts likvärdig.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* anser att förslaget innebär att bestämmelsen kan uppfattas komma i konflikt med den lagregel som innehåller bestämmelser om kontroll av likvärdighet och som reglerar vad Finansinspektionen ska kontrollera. Detta kan enligt Finansinspektionens uppfattning skapa osäkerhet kring vilken bestämmelse som ska tillämpas. *Svensk Försäkring* anser att förslaget kan leda till en felaktig

tillämpning när det gäller den likvärdighetsbedömning som Finansinspektionen ska göra enligt Solvens II-direktivet. Enligt Svensk Försäkring uppfattning verkar förslaget innebära att grupp tillsynen i moderföretagets hemland ska bedömas som icke likvärdig så länge kommissionen inte har bedömt att tillsynen i det landet är likvärdig. Det innebär enligt Svensk Försäkring att Finansinspektionen i så fall ska göra en egen bedömning av likvärdigheten, vilken kan utmynna i att andra bestämmelser om vad som ska gälla om grupp tillsynen bedöms likvärdig, ska tillämpas.

Skälen för regeringens förslag

Grupptillsyn avseende försäkringsföretag med moderföretag utanför EES

I Solvens II-direktivet finns regler om den särskilda tillsyn som ska utövas över försäkringsföretag som ingår i en grupp (grupptillsyn). Dessa regler har i svensk rätt genomförts genom bestämmelser i 19 kap. försäkringsrörelselagen (prop. 2015/16:9). Reglernas syfte är att säkerställa att skyddet för försäkringstagarna inte försämras till följd av koncernstrukturen eller av andra förbindelser hos en försäkringsgivare.

Reglerna om grupp tillsyn i Solvens II-direktivet innebär att det för varje grupp med ett moderbolag vars huvudkontor ligger inom EES ska finnas en enda tillsynsmyndighet som ska ansvara för samordningen och utförandet av grupp tillsynen (artikel 247.1). Vilken nationell tillsynsmyndighet inom EES som ska ha ansvaret för grupp tillsynen regleras i direktivet (artikel 247.2).

När det gäller tillsynen över de grupper i vilka det ingår försäkringsföretag vars moderföretag har hemvist utanför EES (i tredjeland) finns det särskilda regler i artiklarna 260–266 i direktivet. Syftet med de reglerna är att tillsynen över sådana grupper ska bli tillfredsställande. För att säkerställa detta behöver de nationella tillsynsmyndigheterna göra en kontroll av om tillsynen som utövas av tillsynsmyndigheten i ett tredjeland är likvärdig med den grupp tillsyn som ska utövas enligt Solvens II-direktivet. Kontrollen ska ske med utgångspunkt i kriterier som kommissionen har möjlighet att fastställa i delegerade akter (artikel 260.2). I kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II) specificeras sådana kriterier (artikel 380).

Kommissionen har möjlighet att, med bistånd av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa), anta delegerade akter där det fastställs att tillsynsordningen i ett tredjeland är likvärdig med vad som föreskrivs i Solvens II-direktivet (artikel 260.2). För detta krävs att tredjelandet har uppfyllt de kriterier som har ställts upp. Som utgångspunkt gäller då att den nationella tillsynsmyndigheten ska förlita sig på att den tillsyn som tillsynsmyndigheten i tredjelandet utövar är likvärdig (artikel 261). Om kommissionen inte har antagit någon delegerad akt om att tillsynen i ett tredjeland är likvärdig ska vissa särskilda regler i Solvens II-direktivet tillämpas (artikel 260.4). De reglerar vad som gäller ifall tillsynen i ett tredjeland inte har bedömts vara likvärdig med den grupp tillsyn som föreskrivs i direktivet (artikel 262).

Den svenska lagstiftningen bör ändras för att den ska vara förenlig med Solvens II-direktivet

Reglerna i Solvens II-direktivet om grupp tillsyn över försäkringsföretag med moderföretag utanför EES har i svensk rätt i huvudsak genomförts genom bestämmelser i försäkringsrörelselagen (19 kap. 65–73 §§). Finansinspektionen ska, om kommissionen inte har antagit någon delegerad akt i frågan, kontrollera om den tillsyn som utövas av en tillsynsmyndighet i tredjeland är likvärdig med den grupp tillsyn som föreskrivs i Solvens II-direktivet (19 kap. 66 § första stycket försäkringsrörelselagen, som genomför artikel 260.1 i Solvens II-direktivet).

I 19 kap. 67 § första stycket försäkringsrörelselagen anges bl.a. att Finansinspektionen ska samråda med berörda behöriga myndigheter innan den beslutar i frågan om likvärdighet. Inspektionen ska också före ställningstagandet rådfråga Eiopa. I andra stycket i paragrafen, som genomför artikel 260.4 i Solvens II-direktivet, anges att 71 och 72 §§ ska tillämpas om Europeiska kommissionen har bedömt att tillsynen inte är likvärdig. I de paragraferna, som genomför artikel 262 i direktivet, finns bestämmelser om vad som gäller om tillsynen i tredjeland inte bedöms vara likvärdig med den grupp tillsyn som föreskrivs i direktivet.

Det kan konstateras att genomförandet i svensk rätt av artikel 260.4 i Solvens II-direktivet i bestämmelsen i 19 kap. 67 § andra stycket försäkringsrörelselagen inte är förenligt med direktivet. Den svenska bestämmelsen är utformad på ett sätt som leder till att tillämpningen av artikel 262, som genomförs i 19 kap. 71 och 72 §§ samma lag, är beroende av att kommissionen har meddelat ett beslut om att tillsynsordningen i tredjeland *inte* är likvärdig. Kommissionen har emellertid inte möjlighet att fatta något sådant beslut. Som framgår ovan kan kommissionen enbart besluta en delegerad akt om att tillsynen i ett tredjeland *är* likvärdig med den grupp tillsyn som föreskrivs i Solvens II-direktivet.

Bestämmelsen i 19 kap. 67 § andra stycket försäkringsrörelselagen bör därför ändras så att den bygger på förutsättningen att kommissionen inte har antagit någon delegerad akt om att tillsynen som utövas i ett tredjeland på grupp nivå över ett försäkringsföretag är likvärdig. Det innebär att bestämmelsen utformas i enlighet med artikel 260.4 i Solvens II-direktivet.

Finansinspektionen anser att förslaget kan uppfattas som motstridigt i förhållande till bestämmelsen i 19 kap. 66 § första stycket försäkringsrörelselagen. I den anges att Finansinspektionen ska kontrollera om den tillsyn som utövas av en tillsynsmyndighet i tredjeland är likvärdig med den grupp tillsyn som föreskrivs i Solvens II-direktivet. Enligt Finansinspektionens mening ger förslaget intryck av att Finansinspektionen inte ska göra någon självständig bedömning, vilket krävs enligt bestämmelsen i 19 kap. 66 § första stycket.

Regeringen anser inte att förslaget innebär att bestämmelsen i 19 kap. 67 § andra stycket försäkringsrörelselagen blir motstridig i förhållande till bestämmelsen i 19 kap. 66 § första stycket samma lag. Att kommissionen inte har antagit någon delegerad akt om att tillsynsordningen i tredjeland är likvärdig innebär att Finansinspektionen ska göra en bedömning i likvärdighetsfrågan i det enskilda fallet, som *Svensk Försäkring* också framhåller. Den bedömningen, som ska göras enligt 19 kap. 66 § försäkrings-

rörelselagen, kan utfalla både på så sätt att tillsynen i det aktuella tredjelandet bedöms vara likvärdig och på motsatt sätt. Detta gäller redan i dag och förslaget innebär inte någon ändring i det avseendet. Regeringen anser därför, till skillnad från Svensk Försäkring, att förslaget inte leder till någon felaktig tillämpning av de aktuella reglerna i Solvens II-direktivet.

5 Förtydliganden och rättelser i försäkringsrörelselagen och i lagen om tjänstepensionsföretag

Regeringens förslag: Bestämmelsen i försäkringsrörelselagen om att ett försäkringsföretag under vissa förutsättningar kan få undantag från vissa bestämmelser i den lagen ska tydliggöras på så sätt att undantag inte ska få medges om företagets verksamhet omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker kredit- och borgensförbindelser.

En felaktig hänvisning i bestämmelserna i försäkringsrörelselagen om förutsättningar för tillstånd att driva försäkringsrörelse ska rättas.

En hänvisning i bestämmelserna i lagen om tjänstepensionsföretag om förutsättningar för tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet som inte tillför något utöver det som redan följer av en annan hänvisning i de bestämmelserna ska tas bort.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Förtydliganden och rättelser i försäkringsrörelselagen

Ett försäkringsföretag som är av en viss mindre storlek får enligt försäkringsrörelselagen beviljas undantag från 5–9, 16 och 19 kap. den lagen om vissa förutsättningar är uppfyllda (1 kap. 19 §). En av förutsättningarna som ska vara uppfylld är att företagets verksamhet inte omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker ansvars-, kredit- och borgensförbindelser, såvida de inte utgör underordnade risker (1 kap. 19 § första stycket 4).

Tillstånd för direkt skadeförsäkringsrörelse ska avse en eller flera försäkringsklasser eller en risk som hänför sig till en sådan klass (2 kap. 11 § första stycket försäkringsrörelselagen). Ett försäkringsföretag får försäkra risker som inte omfattas av företagets tillstånd, om risken är underordnad i förhållande till den risk som omfattas av tillståndet (huvudrisken) (2 kap. 11 § andra stycket första meningen). När det gäller kredit- och borgensförbindelser får dessa dock inte behandlas som underordnade risker (2 kap. 11 § andra stycket tredje meningen).

Eftersom kredit- och borgensförbindelser inte får behandlas som underordnade risker bör villkoren i 1 kap. 19 § första stycket 4 försäkringsrörelselagen ändras på så sätt att undantag inte ska få medges om ett före-

tags verksamhet omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker kredit- och borgensförbindelser. Den del av nuvarande 1 kap. 19 § första stycket 4 som tar sikte på situationen att ett företags verksamhet inte omfattar försäkrings- och återförsäkringsrisker som täcker ansvarsförbindelser bör i stället införas i en egen punkt.

Det finns även skäl att ändra en hänvisning i försäkringsrörelselagen. I lagen finns i 2 kap. 4 § första stycket 4 en hänvisning till 10 kap. 4 § första stycket samma lag. I den sistnämnda paragrafen finns det dock bara ett stycke. Hänvisningen bör därför rättas så att den avser 10 kap. 4 §.

Rättelse i lagen om tjänstepensionsföretag

I lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag finns bestämmelser om vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett företag ska få tillstånd att driva verksamhet som tjänstepensionsföretag (2 kap. 2 §). I 2 kap. 4 § andra stycket anges vilka kriterier som ska beaktas vid den prövning som ska göras av ett företags ägare. I 2 kap. 4 § andra stycket försäkringsrörelselagen finns en i huvudsak likalydande bestämmelse.

I 2 kap. 4 § andra stycket lagen om tjänstepensionsföretag finns en hänvisning till 12 kap. 2 och 3 §§ den lagen. Hänvisningen till 12 kap. 2 § tillför dock inte något eftersom de villkor som anges i den bestämmelsen är desamma som redan anges i 2 kap. 4 § första stycket 3. Det finns inte heller någon sådan hänvisning i den motsvarande bestämmelsen i försäkringsrörelselagen (2 kap. 4 § andra stycket). Hänvisningen till 12 kap. 2 § bör därför tas bort. På så sätt motsvarar den aktuella bestämmelsen i lagen om tjänstepensionsföretag helt den nämnda bestämmelsen i försäkringsrörelselagen (jfr prop. 2018/19:158 s. 206, 208, 629, 630 och 691).

6 Ändringar i lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

Regeringens förslag: Tillsynsmyndigheten ska bara vara skyldig att underrätta Finansinspektionen om anmälningar från styrelsen för en pensionsstiftelse, inte om anmälningar från en personalstiftelse.

Begränsningarna i lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. för investeringar i tillgångar som getts ut av arbetsgivaren, eller av ett företag i en grupp av emittenter eller låntagare med inbördes anknytning som arbetsgivaren ingår i, ska enbart gälla pensionsstiftelser som tryggar en enda arbetsgivares utfästelser om pension.

Promemorians förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. I promemorian formuleras dock lagtexten på så vis att tillgångarna i vissa pensionsstiftelser som tryggar en enda arbetsgivares utfästelser om pension får begränsas på vissa angivna sätt.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* anser att promemorians lagförslag är utformat på så sätt att placeringsbegränsningarna skulle bli frivilliga och att det bör tydligare framgå att begränsningarna är tvingande.

Svenska Pensionsstiftelsers Förening (SPFA) anser att det bör förtydligas hur begreppet en enda arbetsgivare ska tolkas utifrån det bakomliggande EU-direktivets definition av begreppet uppdragsgivande företag. Enligt föreningens uppfattning är det inte helt klart hur de kvantitativa placeringsbegränsningarna ska tillämpas när det gäller en stiftelse där flera företag som ingår i samma koncern tryggar sina utfästelser.

Skälen för regeringens förslag

Kravet att tillsynsmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen om anmälningar från personalstiftelser ska tas bort

Pensionsstiftelser och personalstiftelser står enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m., kallad tryggandelagen, under tillsyn av den länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i det län där arbetsgivaren har sin hemvist (31 §). När det gäller tillsynen över förvaltningen av pensionsstiftelser finns det också särskilda bestämmelser i den lagen om att Finansinspektionen ska utöva viss tillsyn (34–35 §§). Styrelsen för en pensions- eller personalstiftelse ska till tillsynsmyndigheten anmäla stiftelsen för tillsyn (31 a §). Styrelsen för en pensionsstiftelse ska även i vissa fall underrätta tillsynsmyndigheten om verksamhetens omfattning och om tillämpning av vissa bestämmelser i tryggandelagen (31 c §).

Tillsynsmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen när styrelsen för en pensions- eller personalstiftelse anmäler stiftelsen för tillsyn eller när en pensionsstiftelse gör en anmälan som avser verksamhetens omfattning eller tillämpning av vissa bestämmelser i tryggandelagen (31 a, 31 c och 36 §§). Det finns alltså en skyldighet för tillsynsmyndigheten att underrätta Finansinspektionen om anmälningar från såväl pensions- som personalstiftelser. Som framgår ovan utövar Finansinspektionen emellertid inte tillsyn över personalstiftelser. Det finns därför inte något behov av att tillsynsmyndigheten underrättar Finansinspektionen om en anmälan görs av en sådan stiftelse. Denna skyldighet bör därför tas bort. Tillsynsmyndigheten bör alltså i fortsättningen bara vara skyldig att underrätta Finansinspektionen om anmälningar från pensionsstiftelser.

En sådan ändring ligger även i linje med den avsikt lagstiftaren hade när bestämmelserna om skyldighet för tillsynsmyndigheten att underrätta Finansinspektionen infördes (jfr prop. 2019/20:138 s. 119, jfr även prop. 2018/19:159 s. 153 och 154).

Den kvantitativa begränsningen i investeringsreglerna ska enbart gälla pensionsstiftelser som tryggar en enda arbetsgivares pensionsutfästelser

I tryggandelagen finns bestämmelser om en pensionsstiftelses placeringar i det företag som är arbetsgivare och som tryggar tjänstepensioner genom överföringar till pensionsstiftelsen (10 c §). I första stycket finns kvantitativa krav på investeringar i tillgångar som getts ut av arbetsgivaren eller av ett företag i en grupp av emittenter eller låntagare med inbördes anknytning som arbetsgivaren ingår i. Utifrån ordalydelsen är det inte helt klart om de kvantitativa kraven är avsedda att tillämpas även i situationer när det finns mer än ett företag som är arbetsgivare och som tryggar tjänstepensioner genom överföringar till pensionsstiftelsen. Det finns därför ett behov att förtydliga vad som gäller.

I paragrafen genomförs artikel 19.1 första stycket g och andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, kallat andra tjänstepensionsdirektivet. I första stycket i artikel 19.1 första stycket g finns ett kvantitativt krav på investeringar i uppdragsgivande företag och i andra stycket finns ett kvalitativt krav för sådana investeringar om det finns mer än ett uppdragsgivande företag. I tryggandelagen används begreppet arbetsgivare i stället för, som i direktivet, begreppet uppdragsgivande företag.

I andra stycket i artikel 19.1 första stycket g anges att om ett tjänstepensionsinstitut har fått sitt uppdrag av flera företag, ska investeringar i dessa uppdragsgivande företag göras på ett aktsamt sätt och med hänsyn till behovet av lämplig diversifiering. Utformningen av det stycket ger stöd för slutsatsen att placeringsbegränsningarna som anges i första stycket enbart är avsedda för situationer då det endast finns ett uppdragsgivande företag. I sådana situationer gäller alltså att investeringar i det uppdragsgivande företaget inte får överstiga fem procent av tjänstepensionsinstitutets samlade portfölj. Investeringar i företag som ingår i samma grupp som det uppdragsgivande företaget får dessutom inte överstiga tio procent av portföljen. Om det i stället är fråga om flera uppdragsgivande företag gäller kvalitativa krav på att investeringar i företagen ska göras på ett aktsamt sätt och med hänsyn till behovet av lämplig diversifiering.

I förarbetena till den nu aktuella paragrafen i tryggandelagen anges att bestämmelserna gäller en pensionsstiftelses placeringar i uppdragsgivande företag, dvs. i det företag som är arbetsgivare och som tryggar tjänstepensioner genom överföringar till pensionsstiftelsen (prop. 2018/19:159 s. 142). Användningen av formuleringen ”i det företag” talar för att lagstiftaren vid införandet av paragrafen avsåg en situation där det enbart finns ett enda uppdragsgivande företag. Som framgår ovan innehåller första stycket ett kvantitativt krav på investeringar i tillgångar som getts ut av arbetsgivaren eller av ett företag i en grupp av emittenter eller låntagare med inbördes anknytning som arbetsgivaren ingår i. En sådan begränsning bör enbart gälla pensionsstiftelser som har en enda arbetsgivare som uppdragsgivare, vilket också synes ha varit avsikten när bestämmelserna infördes. Bestämmelsen bör därför ändras så att detta tydligt framgår.

Någon ändring av begränsningsregeln i övrigt är inte avsedd. För att det inte ska uppstå någon tvekan om att den även fortsättningsvis är tvingande anser regeringen, med anledning av *Finansinspektionens* synpunkter, att det inte bör göras några sådana redaktionella justeringar i lagtexten som i promemorians lagförslag.

Regeringen anser inte heller att det finns skäl för att i den aktuella bestämmelsen göra något sådant förtydligande som *Svenska Pensionsstiftelsers Förening (SPFA)* önskar av hur begreppet en enda arbetsgivare ska tolkas utifrån andra tjänstepensionsdirektivets definition av begreppet uppdragsgivande företag. Med uppdragsgivande företag avses i andra tjänstepensionsdirektivet varje företag eller annat organ, oavsett om det omfattar eller består av en eller flera juridiska eller fysiska personer, vilket handlar i egenskap av arbetsgivare eller egenföretagare eller en kombination av dessa, och som erbjuder en pensionsplan eller gör inbetalningar till ett tjänstepensionsinstitut (artikel 6.3 i andra tjänstepensionsdirektivet). I tryggandelagen används begreppet arbetsgivare i stället för, som i direk-

tivet, begreppet uppdragsgivande företag (se ovan). Innebörden av de två begreppen är densamma.

SPFA anser att det inte är helt klart hur de kvantitativa placeringsbegränsningarna ska tillämpas när det gäller en stiftelse där flera företag som ingår i samma koncern tryggar sina pensionsutfästelser. Regeringen konstaterar att definitionen av uppdragsgivande företag i andra tjänstepensionsdirektivet är utformad på så sätt att flera juridiska personer tillsammans kan utgöra ett uppdragsgivande företag, under förutsättning att de handlar som en arbetsgivare i den mening som avses i artikel 6.3 i direktivet. Detta torde många gånger vara fallet när det gäller en pensionsstiftelse som tryggar pensionsutfästelser åt flera företag i en och samma koncern.

7 Föreskrifter om tjänstepensionsföretag i händelse av krig eller krigsfara

Regeringens förslag: Regeringen ska i händelse av krig eller krigsfara få meddela föreskrifter som avviker från bestämmelserna i lagen om tjänstepensionsföretag.

Finansinspektionen ska få medge dispens från bestämmelser i lagen om tjänstepensionsföretag eller från föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Regeringen får enligt lagen (1999:890) om försäkringsverksamhet under krig eller krigsfara m.m. (2 kap. 2 § första stycket) meddela föreskrifter som avviker från bestämmelserna i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige och försäkringsrörelselagen (2010:2043). Det innebär i händelse av krig eller krigsfara att regeringen får föreskriva att vissa bestämmelser i de lagarna inte behöver följas av försäkringsgivarna och att bestämmelserna får ett annat innehåll.

Sedan december 2019 finns det även försäkringsverksamhet som regleras i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag. När den lagen infördes gjordes det inte någon ändring i den nu aktuella bestämmelsen i lagen om försäkringsverksamhet under krig eller krigsfara m.m. Regeringen bör emellertid på motsvarande sätt som i fråga om ovan uppräknade lagar även få meddela föreskrifter som avviker från bestämmelserna i lagen om tjänstepensionsföretag för att försäkringsverksamhet som bedrivs enligt den lagen under krig och krigsfara så långt möjligt ska kunna upprätthållas, och vid behov anpassas efter rådande förhållanden.

Finansinspektionen får enligt lagen om försäkringsverksamhet under krig eller krigsfara m.m. besluta att en försäkringsgivare får avvika från bestämmelser i lagen om årsredovisning i försäkringsföretag, lagen om ut-

ländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige och försäkringsrörelselagen eller från föreskrifter som meddelats med stöd av någon av de lagarna eller med stöd av lagen om försäkringsverksamhet under krig eller krigsfara m.m. (2 kap. 2 § andra stycket). Möjligheten för Finansinspektionen att medge dispens på detta sätt bör även gälla i fråga om lagen om tjänstepensionsföretag och föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen.

8 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 mars 2023.

Regeringens bedömning: Det finns inte behov av några övergångsbestämmelser.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag. Promemorian innehåller ingen bedömning av behovet av övergångsbestämmelser.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Lagändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 mars 2023.

Lagändringarna är inte av det slaget att det krävs övergångsbestämmelser.

9 Förslagets konsekvenser

Regeringens bedömning: Förslagen har inga offentligfinansiella eller samhällsekonomiska effekter. För länsstyrelserna har förslagen begränsade effekter. För Finansinspektionen har förslagen begränsade effekter och de medför inte några konsekvenser för domstolar eller övriga myndigheter. Förslaget om att regeringen i händelse av krig eller krigsfara ska få meddela föreskrifter som avviker från bestämmelserna i lagen om tjänstepensionsföretag bedöms ha positiva effekter för enskilda.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning

Förslagen och alternativa lösningar

När Solvens II-direktivet genomfördes i svensk rätt infördes bestämmelser i försäkringsrörelselagen om tillsyn när ett moderföretag till ett försäkringsföretag hör hemma i ett land utanför EES (tredjeland). Bestämmelserna innebär bl.a. att Finansinspektionen, om kommissionen inte antagit någon delegerad akt i frågan, ska kontrollera om den tillsyn som utövas av en tillsynsmyndighet i tredjeland är likvärdig med den grupp-tillsyn som föreskrivs i Solvens II-direktivet (19 kap. 66 §). Olika bestämmelser i lagen gäller om tillsynen är likvärdig (19 kap. 69 och 70 §§) och om tillsynen inte är likvärdig (19 kap. 71–73 §§). Enligt Solvens II-direktivet gäller att om kommissionen inte har antagit någon delegerad akt i fråga om likvärdighet (artikel 260.4), tillämpas reglerna i direktivet om det som gäller när likvärdighet inte föreligger (artikel 262). Den bestämmelse i försäkringsrörelselagen som genomför dessa regler (19 kap. 67 § andra stycket) utformades dock på så sätt att om kommissionen meddelat ett beslut om att tillsynsordningen i tredjeland *inte* är likvärdig, ska bestämmelserna i lagen om det som gäller om tillsynen inte är likvärdig tillämpas. Förslaget i denna lagrådsremiss innebär att bestämmelsen i försäkringsrörelselagen ändras så att den i enlighet med direktivet gäller om kommissionen inte har gjort någon bedömning – dvs. inte antagit någon delegerad akt – när det gäller om tillsynen är likvärdig. Den svenska lagstiftningen i denna del blir därmed förenlig med Solvens II-direktivet. Förslaget bedöms vara det mest ändamålsenliga sättet för att uppnå detta.

Om det inte görs någon lagändring skulle det med stor sannolikhet leda till att kommissionen inleder ett formellt överträdelseärende mot Sverige.

Övriga förslag innebär i huvudsak ändringar som utgör förtydliganden eller har rättelsekaraktär och medför i sak inte någon ändring i förhållande till det som var syftet med bestämmelserna när de infördes eller någon ändring i sak i förhållande till det som gäller i dag.

Offentligfinansiella och samhällsekonomiska effekter

Förslagen bedöms inte påverka vare sig intäkter eller kostnader för staten eller övriga delar av den offentliga sektorn. Förslagen har därför inte några offentligfinansiella konsekvenser. De bedöms inte heller medföra några samhällsekonomiska effekter.

Effekter för enskilda

I händelse av krig eller krigsfara ökar hotet mot den enskildes trygghet när det gäller risken för personsador och förlust av materiella tillgångar. Det är således en viktig samhällelig trygghetsfaktor att det enskilda försäkringsväsendet så långt det är möjligt fungerar även under sådana förhållanden. Förslaget om att regeringen i händelse av krig eller krigsfara ska få meddela föreskrifter som avviker från bestämmelserna i lagen om tjänstepensionsföretag bedöms därför ha positiva effekter för enskilda och samhället i övrigt.

Förslagen i övrigt förutses inte medföra några effekter för enskilda.

Konsekvenser för Finansinspektionen

Förslagen innebär att de regelverk som Finansinspektionen ska tillämpa på några punkter förtydligas och justeras. Detta torde medföra positiva effekter för Finansinspektionen på så sätt att myndighetens rättstillämpande verksamhet underlättas. Några ökade kostnader bedöms inte uppkomma för Finansinspektionen till följd av förslagen.

Förslaget att tillsynsmyndigheten för pensionsstiftelser och personalstiftelser (länsstyrelsen) inte längre ska vara skyldig att underrätta Finansinspektionen om anmälningar om tillsyn som görs av en personalstiftelse kommer att innebära en minskad arbetsbörda för Finansinspektionen.

Konsekvenser för myndigheter och domstolar

Förslaget att tillsynsmyndigheten för pensionsstiftelser och personalstiftelser (länsstyrelsen) inte längre ska vara skyldig att underrätta Finansinspektionen om anmälningar om tillsyn som görs av en personalstiftelse kommer att innebära en minskad arbetsbörda för länsstyrelserna. Förslagen bedöms i övrigt inte medföra några konsekvenser för domstolar eller övriga myndigheter.

Speciella informationsinsatser

Förslagen innebär i huvudsak att det görs ändringar som utgör förtydliganden eller har rättelsekaraktär. Något behov av ytterligare informationsinsatser för att sprida kunskap om förslagen finns därför inte.

Överensstämmelse med unionsrätten

Förslagen bedöms stå i överensstämmelse med unionsrätten.

10 Författningskommentar

10.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

10 c § Av tillgångarna i sådana pensionsstiftelser som avses i 9 a § och som tryggar en enda arbetsgivares utfästelser om pension får

1. högst 5 procent utgöras av aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier samt obligationer och andra skuldförbindelser, om värdepapperen eller skuldförbindelserna har getts ut av arbetsgivaren, och

2. högst 10 procent utgöras av sådana tillgångar som avses i 1 och som har getts ut av företag i en grupp av emittenter eller låntagare med inbördes anknytning som arbetsgivaren ingår i.

Med en grupp av emittenter eller låntagare med inbördes anknytning avses två eller flera fysiska eller juridiska personer som utgör en helhet från risksynpunkt därför att

– någon av dem har direkt eller indirekt ägarinflytande över en eller flera av de övriga i gruppen, eller

– de har sådan inbördes anknytning att någon eller samtliga av de övriga kan råka i betalningssvårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

Begränsningarna i första stycket gäller inte för tillgångar som svenska staten eller utländsk stat svarar för.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en pensionsstiftelses placeringar i det företag som är arbetsgivare och som tryggar tjänstepensioner genom överföringar till pensionsstiftelsen, dvs. är uppdragsgivande företag i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, kallat andra tjänstepensionsdirektivet. Paragrafen genomför artikel 19.1 första stycket g och andra stycket i det direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Ändringen i *första stycket* innebär att de kvantitativa begränsningarna när det gäller en pensionsstiftelses placeringar i det företag som är arbetsgivare och som tryggar tjänstepensioner genom överföringar till stiftelsen enbart ska gälla pensionsstiftelser som tryggar en enda arbetsgivares pensionsutfästelser. Med uttrycket ”en enda arbetsgivare” avses detsamma som med uttrycket ”det uppdragsgivande företaget” i artikel 19.1 första stycket g i andra tjänstepensionsdirektivet. Uttrycket uppdragsgivande företag definieras i artikel 6.3 i direktivet. I bestämmelsen kan en arbetsgivare på samma sätt som ett uppdragsgivande företag enligt artikel 6.3 i direktivet utgöras av flera separata fysiska och juridiska personer, under förutsättning att de tillsammans handlar som en arbetsgivare.

36 § Tillsynsmyndigheten ska föra ett register över stiftelser som anmälts för tillsyn enligt 31 a §.

Tillsynsmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen om en anmälan *från en pensionsstiftelse* enligt 31 a eller 31 c §. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt 31 d § och om det beslut som inspektionen fattar med anledning av en sådan ansökan.

Paragrafen innehåller bestämmelser om register över stiftelser och om underrättelser. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Ändringen i *andra stycket* innebär att tillsynsmyndighetens (länsstyrelsens) skyldighet att underrätta Finansinspektionen om en anmälan bara gäller en sådan anmälan som görs av en pensionsstiftelse. Skyldigheten att underrätta Finansinspektionen gäller därmed inte längre anmälningar från personalstiftelser.

10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:890) om försäkringsverksamhet under krig eller krigsfara m.m.

2 kap.

2 § Regeringen får meddela föreskrifter som avviker från bestämmelserna i

1. *lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag,*
2. *lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,*
3. *försäkringsrörelselagen (2010:2043), och*
4. *lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.*

Finansinspektionen får besluta att en försäkringsgivare får avvika från bestämmelser i någon lag som anges i första stycket eller från föreskrifter som meddelats med stöd av sådan lag eller med stöd av denna lag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att regeringen under krig eller krigsfara får meddela föreskrifter som avviker från bestämmelserna i vissa lagar. Övervägandena finns i avsnitt 7.

Ändringen i *första stycket* innebär att regeringen även får möjlighet att meddela föreskrifter som avviker från bestämmelserna i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag. Stycket ändras även redaktionellt.

Enligt *andra stycket* får Finansinspektionen besluta att en försäkringsgivare får avvika från bestämmelser i de i första stycket angivna lagarna eller från föreskrifter som regeringen meddelat med stöd av någon av de lagarna eller av denna lag. Ändringen i första stycket innebär att möjligheten att medge dispens även gäller i fråga om lagen om tjänstepensionsföretag och föreskrifter som meddelas med stöd av den lagen.

10.3 Förslaget till lag om ändring försäkringsrörelselagen (2010:2043)

1 kap.

19 § Ett försäkringsföretag får beviljas undantag från 5–9, 16 och 19 kap. om

1. företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster inte överstiger ett belopp som motsvarar fem miljoner euro,

2. företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar tjugofem miljoner euro,

3. företaget ingår i en grupp, om gruppens totala försäkringstekniska avsättningar, inklusive belopp som kan återvinnas brutto enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar tjugofem miljoner euro,

4. företagets verksamhet inte omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker kredit- och borgensförbindelser,

5. företagets verksamhet inte omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker ansvarsförbindelser, såvida de inte utgör underordnade risker,

6. företagets verksamhet inte omfattar mottagen återförsäkring

a) med premier som överstiger ett belopp som motsvarar en halv miljon euro eller tio procent av bruttopremieinkomsterna, eller

b) där de försäkringstekniska avsättningar brutto, för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar två och en halv miljon euro eller tio procent av de försäkringstekniska avsättningarna, och

7. inte något av de belopp som anges i 1–3 och 6 har överskridits under de föregående tre på varandra följande åren och inte heller förväntas göra detta inom de följande fem åren.

Undantag enligt första stycket får inte beviljas för ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet som sekundäretablering.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att ett försäkringsföretag av en viss mindre storlek och med viss verksamhet under vissa förutsättningar kan få beviljas undantag från bestämmelserna om solvens, offentliggörande och grupp tillsyn. Övervägandena finns i avsnitt 5.

I *första stycket 4* tas ansvarsförbindelser och undantaget för underordnade risker bort. Ändringen tydliggör att undantag inte får medges för företag vars verksamhet omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker kredit- och borgensförbindelser. I 2 kap. 11 § andra stycket anges att ett försäkringsföretag får försäkra risker som inte omfattas av företagets tillstånd, om risken är underordnad i förhållande till den risk som omfattas av tillståndet (huvudrisken). Risker som hänför sig till kredit- och borgensförbindelser får inte behandlas som underordnade risker.

Delar av nuvarande första stycket 4, som avser försäkrings- och återförsäkringsrisker som täcker ansvarsförbindelser, flyttas till nya *första stycket 5*. Den punkten motsvarar de delar av nuvarande första stycket 4 som avser försäkrings- och återförsäkringsrisker som täcker ansvarsförbindelser.

Nya *första stycket 6* motsvarar nuvarande första stycket 5.

I nya *första stycket 7* görs en följdändring med anledning av att nuvarande punkt 5 får ny numrering.

19 a § Om något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 6 har överskridits under tre på varandra följande år, ska ett beviljat undantag upphöra att gälla från och med det fjärde året. Ett försäkringsföretag ska snarast möjligt anmäla ett sådant överskridande till Finansinspektionen.

I paragrafen anges under vilka förutsättningar som ett undantag som beviljats enligt 19 § ska upphöra att gälla. Övervägandena finns i avsnitt 5.

I paragrafen görs en följdändring i hänvisningen till 19 § första stycket med anledning av att nuvarande första stycket 5 får ny numrering och blir första stycket 6, se författningskommentaren till den paragrafen. Detta innebär inte någon ändring i sak.

19 b § Ett företag får beviljas undantag från 5–9, 16 och 19 kap. i samband med att det får tillstånd att bedriva försäkringsrörelse, om företagets tecknade bruttopremieinkomster eller försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte förväntas överskrida något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 6 inom de följande fem åren.

I paragrafen ges möjlighet att i samband med tillståndsprövningen undanta mindre företag från lagens bestämmelser om solvens, offentliggörande och grupp tillsyn. Om företaget sedermera överskrider angivna nivåer, ska det snarast anmäla detta till Finansinspektionen. Övervägandena finns i avsnitt 5.

I paragrafen görs en följdändring i hänvisningen till 19 § första stycket med anledning av att nuvarande första stycket 5 får ny numrering och blir första stycket 6, se författningskommentaren till den paragrafen. Detta innebär inte någon ändring i sak.

19 f § Om något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 6 har överskridits under tre på varandra följande år, ska ett undantag enligt 19 d § upphöra att gälla från och med det fjärde året. En försäkringsförening ska snarast möjligt anmäla ett sådant överskridande till Finansinspektionen.

Finansinspektionen får besluta att ett beviljat undantag enligt 19 d § ska upphöra att gälla om en försäkringsförening väsentligen ändrar inriktningen eller utökar omfattningen av sin verksamhet. En försäkringsförening ska snarast möjligt anmäla en sådan ändring till Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när ett undantag enligt 19 d § ska upphöra att gälla. Övervägandena finns i avsnitt 5.

I *första stycket* görs en följdändring i hänvisningen till 19 § första stycket med anledning av att nuvarande första stycket 5 får ny numrering och blir första stycket 6, se författningskommentaren till den paragrafen. Detta innebär inte någon ändring i sak.

2 kap.

4 § Ett företag ska ges tillstånd att driva försäkringsrörelse, om

1. bolagsordningen eller stadgarna stämmer överens med denna lag och andra författningar som reglerar ett företags bolagsordning eller stadgar samt i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av den planerade verksamheten,

2. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i ett försäkringsaktiebolag bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av försäkringsaktiebolaget, och

4. de som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, eller de som avses ansvara för en sådan central funktion som avses i 10 kap. 4 § har de insikter och den erfarenhet som måste krävas av den som deltar i styrningen av ett försäkringsföretag och även i övrigt är lämpliga för en sådan uppgift.

Vid bedömningen enligt första stycket 3 ska kriterierna i 15 kap. 5 § första stycket 1, 3 och 4 samt 6 § beaktas.

I paragrafen anges förutsättningarna för att få tillstånd att driva försäkringsrörelse. Övervägandena finns i avsnitt 5.

I *första stycket 4* tas nuvarande hänvisning till första stycket i 10 kap. 4 § bort. Det innebär ingen ändring i sak, eftersom det bara finns ett stycke i den paragrafen.

19 kap.

67 § Innan Finansinspektionen beslutar i frågan om likvärdighet, ska inspektionen samråda med berörda berörda behöriga myndigheter. Inspektionen ska också före ställningstagandet ha rådfrågat Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Om en annan myndighet har fattat beslut om likvärdighet, får Finansinspektionen fatta ett beslut som avviker från det bara om det har skett väsentliga förändringar i tillsynsordningen i det tredjeland som avses.

Om Europeiska kommissionen *inte* har bedömt att tillsynen är likvärdig, ska 71 och 72 §§ tillämpas.

Paragrafen genomför artikel 260.1 och 260.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.75 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr

1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 med avseende på befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten). Paragrafen innehåller bestämmelser om vad Finansinspektionen ska göra innan inspektionen enligt 66 § beslutar i fråga om huruvida tillsynen i ett tredjeland är likvärdig med den tillsyn som ska utövas enligt Solvens II-direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.

Ändringen i *andra stycket* innebär att bestämmelserna i 71 och 72 §§, som genomför artikel 262 i Solvens II-direktivet, ska tillämpas om kommissionen inte, genom att besluta en delegerad akt, har bedömt att tillsynen i ett tredjeland *är* likvärdig. Enligt nuvarande lydelse av paragrafen blir de bestämmelserna i stället tillämpliga om kommissionen har bedömt att tillsynen i tredjeland *inte* är likvärdig med den grupp-tillsyn som föreskrivs i direktivet. Ett beslut med den innebörden har kommissionen emellertid inte laglig möjlighet att meddela. Enligt artikel 260.4 i Solvens II-direktivet får kommissionen bara besluta en delegerad akt om att tillsynen i ett tredjeland är likvärdig med den grupp-tillsyn som föreskrivs i direktivet.

10.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag

2 kap.

4 § Ett företag ska ges tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag, om

1. bolagsordningen eller stadgarna stämmer överens med denna lag och andra författningar som reglerar ett företags bolagsordning eller stadgar samt i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av den planerade verksamheten,

2. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i ett tjänstepensionsaktiebolag bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av tjänstepensionsaktiebolaget, och

4. den som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, eller den som avses ansvara för en sådan central funktion som anges i 9 kap. 8 § uppfyller de lämplighetskrav som anges i 9 kap. 3 §.

Vid bedömningen enligt första stycket 3 ska kriterierna i 12 kap. 3 § beaktas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förutsättningarna för att ett företag ska få tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag. Paragrafen genomför delvis artikel 22 i andra tjänstepensionsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.

I *andra stycket* tas nuvarande hänvisning till 12 kap. 2 § bort. Det innebär ingen ändring i sak, eftersom de villkor som anges i den paragrafen redan anges i första stycket 3.

I promemorian föreslås att det ska göras en ändring i bestämmelserna i försäkringsrörelselagen om grupp tillsyn över försäkringsföretag med moderföretag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), dvs. i ett tredjeland. Ändringen innebär att om Europeiska kommissionen inte har bedömt att tillsynen som utövas i ett tredjeland på gruppnivå över ett försäkringsföretag är likvärdig med den tillsyn som föreskrivs i Solvens II-direktivet, ska Finansinspektionen tillämpa de bestämmelser i försäkringsrörelselagen som gäller om tillsynen i ett tredjeland inte är likvärdig.

Det föreslås även ändringar i lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. Tillsynsmyndigheten (länsstyrelsen) ska inte längre vara skyldig att underrätta Finansinspektionen om anmälningar om tillsyn som görs av en personalstiftelse, utan underrättelseskyldigheten ska i fortsättningen bara gälla i fråga om pensionsstiftelser. Det förtydligas även – i enlighet med den bakomliggande EU-regleringen – att begränsningarna i lagen för investeringar i tillgångar som getts ut av arbetsgivaren enbart ska gälla pensionsstiftelser som tryggar en enda arbetsgivares utfästelser om pension.

I promemorian föreslås också att regeringen i händelse av krig eller krigsfara ska få meddela föreskrifter som avviker från bestämmelserna i lagen om tjänstepensionsföretag. Regeringen har redan i dag motsvarande möjlighet att meddela föreskrifter i fråga om försäkringsrörelselagen.

Därutöver föreslås några ändringar i försäkringsrörelselagen och i lagen om tjänstepensionsföretag som bara avser förtydliganden eller rättelser.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 mars 2023.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

Härigenom föreskrivs¹ att 10 c och 36 §§ lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 c §²

Av tillgångarna i sådana pensionsstiftelser som avses i 9 a § får

1. *högst* 5 procent utgöras av aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier samt obligationer och andra skuldförbindelser, om värdepapperen eller skuldförbindelserna har getts ut av arbetsgivaren, *och*

2. *högst* 10 procent utgöras av sådana tillgångar som avses i 1 och som har getts ut av företag i en grupp av emittenter eller låntagare med inbördes anknytning som arbetsgivaren ingår i.

Med en grupp av emittenter eller låntagare med inbördes anknytning avses två eller flera fysiska eller juridiska personer som utgör en helhet från risksynpunkt därför att

– någon av dem har direkt eller indirekt ägarinflytande över en eller flera av de övriga i gruppen, eller

– de har sådan inbördes anknytning att någon eller samtliga av de övriga kan råka i betalningssvårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

Begränsningarna i *första stycket* gäller inte för tillgångar som svenska staten eller en utländsk stat svarar för.

Tillgångarna i sådana pensionsstiftelser som avses i 9 a § *och som tryggar en enda arbetsgivares utfästelser om pension* får *begränsas på följande sätt:*

1. *Högst* 5 procent får utgöras av aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier samt obligationer och andra skuldförbindelser, om värdepapperen eller skuldförbindelserna har getts ut av arbetsgivaren.

2. *Högst* 10 procent *får* utgöras av sådana tillgångar som avses i 1 och som har getts ut av företag i en grupp av emittenter eller låntagare med inbördes anknytning som arbetsgivaren ingår i.

Begränsningarna gäller inte för tillgångar som svenska staten eller en utländsk stat svarar för.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2019:825.

Tillsynsmyndigheten ska föra ett register över stiftelser som anmälts för tillsyn enligt 31 a §.

Tillsynsmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen om en anmälan enligt 31 a eller 31 c §. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt 31 d § och om det beslut som inspektionen fattar med anledning av en sådan ansökan.

Tillsynsmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen om en anmälan *från en pensionsstiftelse* enligt 31 a eller 31 c §. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt 31 d § och om det beslut som inspektionen fattar med anledning av en sådan ansökan.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2023.

³ Senaste lydelse 2020:394.

Förslag till lag om ändring i lagen (1999:890) om försäkringsverksamhet under krig eller krigsfara m.m.

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 2 § lagen (1999:890) om försäkringsverksamhet under krig eller krigsfara m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §¹

Regeringen får meddela föreskrifter som avviker från bestämmelserna i *försäkringsrörelselagen (2010:2043)*, *lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige* och *lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag*.

Regeringen får meddela föreskrifter som avviker från bestämmelserna i

1. *lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag*,

2. *lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige*,

3. *försäkringsrörelselagen (2010:2043)*, och

4. *lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag*.

Finansinspektionen får besluta att en försäkringsgivare får avvika från bestämmelser i någon lag som anges i första stycket eller från föreskrifter som meddelats med stöd av sådan lag eller med stöd av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2023.

Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Bilaga 2

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 19–19 b och 19 f §§, 2 kap. 4 § och 19 kap. 67 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

19 §²

Ett försäkringsföretag får beviljas undantag från 5–9, 16 och 19 kap. om

1. företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster inte överstiger ett belopp som motsvarar fem miljoner euro,

2. företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar tjugofem miljoner euro,

3. företaget ingår i en grupp, om gruppens totala försäkringstekniska avsättningar, inklusive belopp som kan återvinnas brutto enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar tjugofem miljoner euro,

4. företagets verksamhet inte omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker *ansvars-, kredit- och borgensförbindelser, såvida de inte utgör underordnade risker,*

4. företagets verksamhet inte omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker kredit- och borgensförbindelser,

5. företagets verksamhet inte omfattar försäkrings- och återförsäkringsrisker som täcker ansvarsförbindelser och som inte utgör underordnade risker,

5. företagets verksamhet inte omfattar mottagen återförsäkring

6. företagets verksamhet inte omfattar mottagen återförsäkring

a) med premier som överstiger ett belopp som motsvarar en halv miljon euro eller tio procent av bruttopremieinkomsterna, eller

b) där de försäkringstekniska avsättningar brutto, för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar två och en halv miljon euro eller tio procent av de försäkringstekniska avsättningarna, och

6. inte något av de belopp som anges i 1–3 och 5 har överskridits under de föregående tre på varandra följande åren och inte heller för-

7. inte något av de belopp som anges i 1–3 och 6 har överskridits under de föregående tre på varandra följande åren och inte heller för-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177.

² Senaste lydelse 2015:700.

väntas göra detta inom de följande fem åren.

Undantag enligt första stycket får inte beviljas för ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet som sekundäretablering.

väntas göra detta inom de följande fem åren.

19 a §³

Om något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 5 har överskridits under tre på varandra följande år, ska ett beviljat undantag upphöra att gälla från och med det fjärde året. Ett försäkringsföretag ska snarast möjligt anmäla ett sådant överskridande till Finansinspektionen.

Om något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 6 har överskridits under tre på varandra följande år, ska ett beviljat undantag upphöra att gälla från och med det fjärde året. Ett försäkringsföretag ska snarast möjligt anmäla ett sådant överskridande till Finansinspektionen.

19 b §⁴

Ett företag får beviljas undantag från 5–9, 16 och 19 kap. i samband med att det får tillstånd att bedriva försäkringsrörelse, om företagets tecknade bruttopremieinkomster eller försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte förväntas överskrida något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 5 inom de följande fem åren.

Ett företag får beviljas undantag från 5–9, 16 och 19 kap. i samband med att det får tillstånd att bedriva försäkringsrörelse, om företagets tecknade bruttopremieinkomster eller försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte förväntas överskrida något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 6 inom de följande fem åren.

19 f §⁵

Om något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 5 har överskridits under tre på varandra följande år, ska ett undantag enligt 19 d § upphöra att gälla från och med det fjärde året. En försäkringsförening ska snarast möjligt anmäla ett sådant överskridande till Finansinspektionen.

Om något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 6 har överskridits under tre på varandra följande år, ska ett undantag enligt 19 d § upphöra att gälla från och med det fjärde året. En försäkringsförening ska snarast möjligt anmäla ett sådant överskridande till Finansinspektionen.

Finansinspektionen får besluta att ett beviljat undantag enligt 19 d § ska upphöra att gälla om en försäkringsförening väsentligen ändrar inriktningen eller utökar omfattningen av sin verksamhet. En

³ Senaste lydelse 2015:700.

⁴ Senaste lydelse 2015:700.

⁵ Senaste lydelse 2020:660.

2 kap.

4 §⁶

Ett försäkringsföretag får beviljas undantag från 5–9, 16 och 19 kap. om

1. företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster inte överstiger ett belopp som motsvarar fem miljoner euro,

2. företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar tjugofem miljoner euro,

3. företaget ingår i en grupp, om gruppens totala försäkringstekniska avsättningar, inklusive belopp som kan återvinnas brutto enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar tjugofem miljoner euro,

4. de som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, eller de som avses ansvara för en sådan central funktion som avses i 10 kap. 4 § första stycket har de insikter och den erfarenhet som måste krävas av den som deltar i styrningen av ett försäkringsföretag och även i övrigt är lämpliga för en sådan uppgift.

4. de som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, eller de som avses ansvara för en sådan central funktion som avses i 10 kap. 4 § har de insikter och den erfarenhet som måste krävas av den som deltar i styrningen av ett försäkringsföretag och även i övrigt är lämpliga för en sådan uppgift.

Vid bedömningen enligt första stycket 3 ska kriterierna i 15 kap. 5 § första stycket 1, 3 och 4 samt 6 § beaktas.

19 kap.

67 §⁷

Innan Finansinspektionen beslutar i frågan om likvärdighet, ska inspektionen samråda med berörda behöriga myndigheter. Inspektionen ska också före ställningstagandet ha rådfrågat Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Om en annan myndighet har fattat beslut om likvärdighet, får Finansinspektionen fatta ett beslut som avviker från det bara om det har skett väsentliga förändringar i tillsynsordningen i det tredjeland som avses.

Om Europeiska kommissionen har bedömt att tillsynen *inte* är likvärdig, ska 71 och 72 §§ tillämpas.

Om Europeiska kommissionen *inte* har bedömt att tillsynen är likvärdig, ska 71 och 72 §§ tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2023.

⁶ Senaste lydelse 2015:700.

⁷ Senaste lydelse 2015:700.

Förslag till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag

Härigenom föreskrivs¹ att 2 kap. 4 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 §

Ett företag ska ges tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag, om

1. bolagsordningen eller stadgarna stämmer överens med denna lag och andra författningar som reglerar ett företags bolagsordning eller stadgar samt i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av den planerade verksamheten,

2. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i ett tjänstepensionsaktiebolag bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av tjänstepensionsaktiebolaget, och

4. den som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, eller den som avses ansvara för en sådan central funktion som anges i 9 kap. 8 § uppfyller de lämplighetskrav som anges i 9 kap. 3 §.

Vid bedömningen enligt första stycket 3 ska kriterierna i 12 kap. 2 och 3 §§ beaktas.

Vid bedömningen enligt första stycket 3 ska kriterierna i 12 kap. 3 § beaktas.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2023.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen.

Förteckning över remissinstanserna

Bilaga 3

Följande remissinstanser har kommit in med yttranden: Finansinspektionen, Förvaltningsrätten i Stockholm, Krigsförsäkringsnämnden, Länsstyrelsen i Jämtlands län, Svensk Försäkring och Svenska Pensionsstiftelsers Förening (SPFA).

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna synpunkter: Förhandlings- och samverkansrådet PTK, Landsorganisation i Sverige (LO), Länsstyrelsen i Stockholms län, Regelrådet och Svenskt Näringsliv.